

W odniesieniu do korekty w przypadku sektora pomocy bezpośredniej (rośliny uprawne) skarżąca twierdzi po pierwsze, że: a) brak jest ważnej podstawy prawnej, aby stosować do nowej wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz do nowego systemu płatności jednolitych dawne wytyczne, które przewidywały stosowanie określonych zryczałtowanych kwot korekt i b) ich stosowanie w poważny sposób narusza zasadę proporcjonalności.

Po drugie skarżąca powołuje się na błędną ocenę okoliczności faktycznych: a) w odniesieniu do podnoszonych niedociągnięć w ramach LPIS [systemu identyfikacji działek rolnych] — GIS b) w odniesieniu do wykazania okoliczności, iż z porównania danych LPIS-GIS wykorzystanego dla roku złożenia wniosków 2007 z pełnymi i wiarygodnymi danymi LPIS-GIS za rok 2009 r., które zostały skontrolowane przez Komisję na miejscu wynika, że różnice i niedociągnięcia są minimalne i nie przekraczają 2 % a zatem jakkolwiek korekta nie powinna była przekraczać tej wartości oraz c) w odniesieniu do podnoszonych niedociągnięć w ramach krzyżowych kontroli administracyjnych przeprowadzonych na miejscu i ich jakości oraz w szczególności do podnoszonego braku zmierzenia użytków zielonych i spóźnionego przeprowadzenia kontroli na miejscu, ponieważ liczne ulepszenia, jakie nastąpiły w roku złożenia wniosków 2007 powinny były doprowadzić Komisję do wniosku, iż nie należało stosować żadnej korekty.

Wreszcie skarżąca powołuje się na błędną wykładnię i zastosowanie art. 33 rozporządzenia 1290/05⁽¹⁾ w odniesieniu do korekty wydatków dotyczących środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Duscholux Ibérica przeciwko OHIM — Duschprodukter i Skandinavien (duschy)

(Sprawa T-295/11)

(2011/C 238/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Duscholux Ibérica, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Duschprodukter i Skandinavien AB (Hising Backa, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie R 662/2010-1;
- tytułem żądania pomocniczego i jedynie w przypadku oddalenia pierwszego żądania stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w

ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie R 662/2010-1;

- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny międzynarodowy znak towarowy „duschy” dla towarów należących do klas 11 i 20 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr W927073

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „DUSCHO Harmony” zarejestrowany pod numerem 2116820 dla towarów należących do klas 6, 11 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego prawa do sprawiedliwego procesu, naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza pominęła okoliczności i dowody przedstawione przez skarżącą w należytych terminach oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, dlatego że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż w przypadku kolidujących znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2011 r. — Cementos Portland Valderrivas przeciwko Komisji

(Sprawa T-296/11)

(2011/C 238/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Skarżące: Cementos Portland Valderrivas, S.A. (Pamplona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Ortiz Blanco)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi.
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 marca 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argument

Przedmiotem skargi jest decyzja Komisji z dnia 30 marca 2011 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.520 — Cement i towary cementopodobne.

Skarżąca podnosi wyłącznie zarzut nieważności decyzji dotyczący naruszenia art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 oraz zasady proporcjonalności.

- Skarżąca twierdzi, po pierwsze, iż informacje wymagane w zaskarżonej decyzji nie mają żadnego związku z naruszeniem, będącym przedmiotem dochodzenia oraz że w związku z tym nie mogą one dostarczyć Komisji żadnego dowodu, który uzasadniałby dochodzenie dotyczące Valderivas. W konsekwencji skarżąca utrzymuje, że nie zostało spełnione kryterium konieczności, które zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 1/2003 warunkuje wykonanie prawa żądania informacji. Skarżąca twierdzi również, że fakt, iż decyzja nie zawiera żadnego odwołania do takich dowodów, nie może uniemożliwić Sądowi przeprowadzenie niezbędnej kontroli konieczności warunkującej żądanie takich informacji.
- Po drugie, skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności, ponieważ nakłada na nią niewspółmierne obciążenie w stosunku do potrzeb dochodzenia. Brak proporcjonalności wyraża się w charakterze żądanych informacji, ich niestosowanej ilości i stopniu szczegółowości, w obowiązku opracowania i przedstawienia tych informacji w wymaganej formie i przekazania ich w wyznaczonym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Ghost Brand przeciwko OHIM — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Sprawa T-298/11)

(2011/C 238/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghost Brand Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: N. Caddick, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Procter & Gamble International Operations SA (Genewa, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że przeniesienie własności w zakresie zgłoszenia znaku towarowego nr 000282350 „GHOST” na Procter & Gamble International Operations SA zostało wpisane i ogłoszone tylko w odniesieniu do „kosmetyków”, natomiast własność zgłoszenia tego znaku w stosunku do wszystkich towarów należących do klasy 25 oraz „mydeł, perfum, olejków esencyjnych, balsamów do włosów” należących do klasy 3, pozostaje wpisana na Ghost Brand Limitem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „GHOST” dla towarów należących do klasy 3

(„mydła, perfumy, olejki esencyjne, kosmetyki, balsamy do włosów”) — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 282350

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: wnosząca odwołanie w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą

Decyzja departamentu „wzory i rejestr”: oddalenie wniosku o częściowe przeniesienie własności

Decyzja Izby Odwoławczej: stwierdzenie nieważności zakwestionowanej decyzji i nakazanie departamentowi „wzory i rejestr” wpisania i opublikowania przeniesienia własności

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, czyli zasadniczo: (i) Druga Izba Odwoławcza dopuściła się błędu, ponieważ nie powiadomiła strony skarżącej o tym, że zainicjowana została procedura odwoławcza i że na jej koniec wydano decyzję, (ii) Druga Izba Odwoławcza nie dysponowała wszystkimi koniecznymi informacjami, a wszczęte przed nią odwołanie opierało się na informacjach wprowadzających w błąd, oraz (iii) wnosząca odwołanie w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą wykazała się złą wiarą w związku z wniesieniem skargi na decyzję Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Otto przeciwko OHIM — Nalsani (TOTTO)

(Sprawa T-300/11)

(2011/C 238/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Otto GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Schäuble i S. Müller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Nalsani, SA (Bogota, Kolumbia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie R 1291/2010-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Nalsani, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „TOTTO” dla towarów z klas 3, 9, 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 6 212 451

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „OTTO” dla towarów z klas 3, 9, 14, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu